

на нейните субекти. Освен това, в признака "българи" по онова време се изключват ислямизирани българи, в резултат на което данните събрани на негова основа занижават силно истинския брой на българите в Дунавския вилает. Тъкмо обратното е при признака "мюсюлмани". По онова време той се синонимизира с етнонима "османци" (и, по-точно, с "османотурци"), докато в действителност той има полиетническа определеноост, включваща в себе си турци, българи, татари, черкези и други.

Второ. Приведената таблица показва, че през последните десетилетия на османо-турското иго над нашите земи циганите са се заселили почти във всички техни градове. А това означава, че те живеят в пряк и траен контакт с българското градско население, което по онова време стои начело на национално-освободителните ни борби.

Както е известно на специалистите, през 1880 г. се провежда едно значително подобро преброяване на населението на Източна Румелия, разполагаща се изцяло върху български етнически земи и която при Съединението (1885) влиза в пределите на третата българска държава. В това преброяване се съдържат данни и за циганското население в земите на Източна Румелия, които, ако се вземат под внимание и съберат с тези за Дунавския вилает, отвеждат към далеч по-правдива картина на броя на циганите по нашите земи.

Източно-румелийско население - 1880 г.*

Департаменти	Българи	Турци	Цигани
Пловдивский	127 619	36 850	4 736
Старозагорский	125 010	26 858	2 835
Хасковский	74 655	55 314	2 117
Сливенский	96 425	12 463	3 685
Пазарджийский	94 873	14 898	3 487
Бургашкий	36 997	28 317	2 689

* Данните са взети от "Официална статистика на Източно-румелийското население. Пловдив, 1880 г., поради което и названията на департаментите се дават по тогавашната транскрипция.